

Teszt: Panasonic DMC-GX80

Bevezető, külsőségek

Sokak kedvence volt a Panasonic DMC-GX7, ami műszaki újításaival méltó utódja volt a sikeres DMC-GX1-nek. Teltek, s múltak a hónapok, majd két év elteltével megérkezett a [DMC-GX8](#), ami egy (fél) kategóriával magasabbra emelte a GX sorozat besorolását. Időjárásálló felépítésével, teljesen új, immár 20 MP-es képérzékelőjével, valamint számtalan hasznos funkciójával és szolgáltatásával azonnal a m4/3 rendszer legtetejére tört, ahol a videó-centrikus, ám időközben kissé „pocakot eresztett” DMC-GH4-gyel trónol. A GX8 bejelentésekor érezhető volt, hogy a gyártó direkt egyvel magasabb helyre pozícionálta a masinát, mint anno a GX7-et – az újonc drágább, nagyobb és nehezebb lett. Felmerült hát a kérdés, hogy ha nem a GX8, akkor mi áll majd a GX7 helyére?

A hivatalos válasz: a Panasonic **DMC-GX80**, avagy ahogyan Japánban hívják, a **DMC-GX7 Mark II** (az USA-ban **DMC-GX85**-nek hívják – ne kérdezd miért, nem tudom). Szerintem a válasz azonban nem teljesen kielégítő, hiszen a GX80-ról hiányoznak azok a fizikai jellemzők, amik pont kiemelkedővé tették az elődmodellt: amint azt később látni fogjuk, a gyártó elhagyta a dönthető elektronikus keresőt (a GX80-é rögzített, ráadásul gyors svenkeléskor, vagy szemmozgatáskor „szívárványozás” tapasztalható), elhagyta az AF/MF kapcsolót, és kisebb markolatot rakott rá.

A Panasonic DMC-GX80 tudástára óriási, de azért akadnak gyenge pontok a GX7-hez képest. A GX80 egy új, elektromágnes által vezérelt redőnyzárral lett felszerelve, ami halkabban működik, mint a korábbi gép rendszere; a fejlesztés fő célja azonban nem (csak) a halkabb működés volt, hanem az, hogy a redőnyzár mozgása okozta berázásokat eliminálhassák a mérnökök (ez sikerült is nekik). Az új egység hátránya, hogy a legrövidebb záridő ismét 1/4000 mp lett a GX7 1/8000 mp-e helyett. Természetesen van elektronikus zár, amivel akár 1/16 000 mp is elérhető.

Az új fényképezőgép képérzékelője maradt 16 MP felbontású, de ezúttal hiányzik előle az aluláteresztő szűrő, tehát fényképeink – elvileg – részletgazdagabbak lehetnek (lásd később, a képminőség vizsgálatakor).

A hátoldalon egy érintésérzékeny, dönthető kijelző található, ami nagyszerűen kiegészíti a kezelőfelület használatát. A nyomógombok elhelyezése, minősége érezhetően nem változott a GX7-hez képest, így erre nem is vesztegetek több szót.

Visszatérve a beépített vakura: míg a GX7-nél a felpattanó egységgel más vakukat is távvezérelhettünk, úgy a GX80 villanója erre már képtelen – valószínűleg nem sok fotóst érint ez a változás, de az információt érdemes azért megemlíteni. Megmaradt az a lehetőség, hogy a kis vakufejet ujjunkkal úgy rögzítsük, hogy azzal a plafonra villanthassunk:

A csatlakozók a markolat oldalába kerültek: van egy HDMI és egy USB aljzat – ez utóbbi közreműködésével a gép töltését is elvégezhetjük. Fejhallgató ki- vagy mikrofons bemenetet hiába is keresünk, a GX80-on ilyenekből egy sincs. A portokat egy kis műanyag ajtó védi a külvilág elől.

A váz tetőlemeze nagyobb felületű lett, ezzel kissé a Leica M külsejére hajazva. A módválasztó tárcsa mellett találunk itt még egy vezérlőtárcsát, a kioldót, a videofelvételt indító gombot, a vakut, a vakusarut, és a beépített mikrofons nyílásait.

A váz alján, az optikai középvonal mentén a fém állványmenet látható. A memóriakártya és az akkumulátor ismét egy fedél alá került.

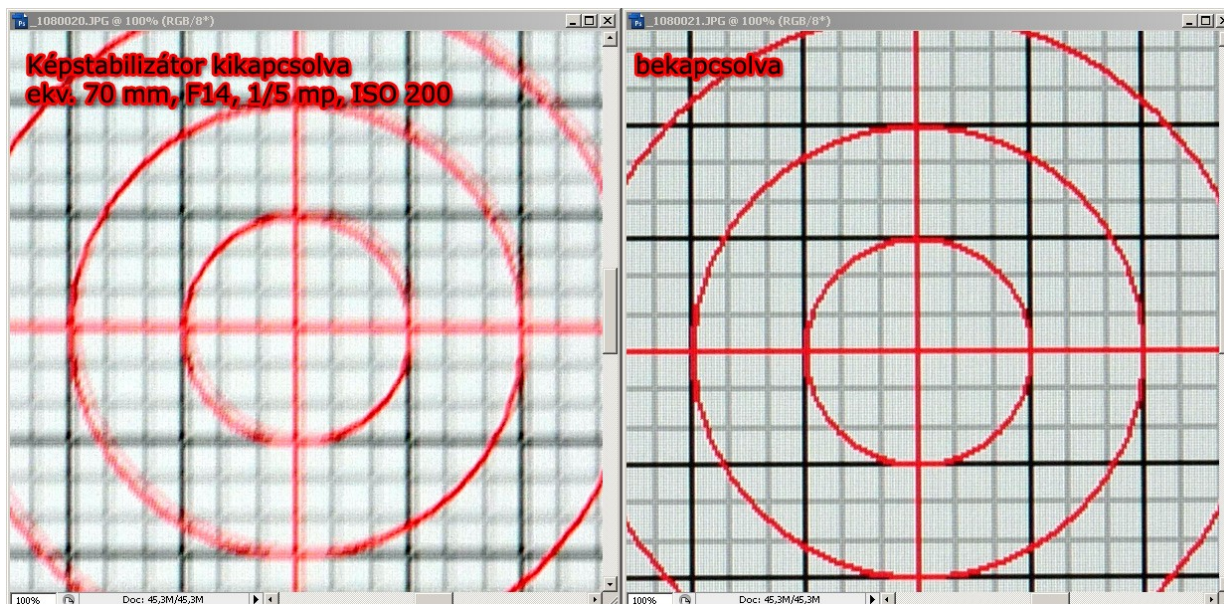
Komoly újítás: a DMC-GX80 az első olyan m4/3-os Panasonic váz, aminek 5-tengelyes, szenzormozgatásos képstabilizátora van, ami ráadásul képes az objektívekbe épített optikaival való összehangolt működésre is. A gyártó ezt a rendszert a GX8-nál vezette be, ám annak a készüléknek csupán 4-tengelyes volt a szenzor-stabilizátora. Erről a rendszerről kicsit később, a működésről szóló pontban bővebben is olvashattok.

A GX7-hez képest tehát van változás bőven, de szerencsére az elvonások mellett azért a plusztartalom van fölényben. Lássuk, vajon a fényképezőgép működése, használata közben milyen „aha-élményre” tehetünk szert!

Működés

Mivel a Panasonic DMC-GX80 menürendszere gyakorlatilag azonos a korábbi vázakeval (GH4, GX8, GX7, G7 stb.), ezért most erre nem térek ki ismételtlen, van más, sokkal érdekesebb téma bőven! Kezdeném is az egyik legjobbal, a GX80 **5-tengelyes stabilizátorával**.

A szenzor mozgásával elérhető stabilizáció főleg nagylátószögű és standard gyújtótávolságú objektívekkel remekel (kb. ekvivalens 200 milliméterig); a lencserendszerekbe épített egységekkel pedig a telefontartomány bemozdulása védhető ki hatékonyabban. A Panasonic DMC-GX8-ban bemutatott Dual IS rendszerét fejlesztette tovább a gyártó, így – meglepő módon

– a GX80-ban hatékonyabb stabilizátor található, mint a csúcskategóriás GX8-ban. A GX80 stabilizációs rendszerét videofelvétel közben is lehet használni, ami nagyon komoly segítséget jelent kezdő és haladó operatőröknek egyaránt.

Egy másik, nagyon praktikus szolgáltatása a GX80-nak az **„Utólagos Fókusz”** funkció, ami lehetővé teszi számunkra, hogy a felvétel elkészítése után állítsuk be élesre a jelenetet ott, ahol szeretnénk. Az Utólagos Fókusz használatához nyomjuk meg a készülék hátoldalán az Fn1 gombot (alapértelmezettként ehhez a nyomógombhoz van rendelve a funkció), és engedélyezzük a szolgáltatást. Ezután – bekapcsolt automatikus élességállítással mellett – készítsük el a képet, majd kis várakozás után, míg a készülék elmenti az elkészített képszekvenciát, válasszunk fókuszpontot az érintőkijelző (vagy a kurzorok) segítségével, és nyomjuk meg a MENU/SET gombot. A fotómasina rákérdez, hogy elmentjük-e a képet. Ha igennel válaszolunk, akkor a kiválasztott AF pontra állított élességgel készült fénykép kerül különálló JPEG fájlként mentésre a megfelelő EXIF adatokkal együttesen. A képválasztást utólag is elvégezhetjük, ha képeinket visszanezessük. A GX80 MP4 videó formátumban menti a fókuszsort, a felbontás pedig 8,3 MP, azaz 3328 x 2496 pixel. Az Utólagos Fókusz használatakor vegyük figyelembe, hogy a készülék – csakúgy, mint 4K videó módban – némileg megnöveli a képkivágás területét, azaz veszünk a kép széleiből, nagylátószögű objektívjeink kevésbé lesznek nagylátóak. Focus Peaking, avagy színes élkiemelés és nagyítás is használható a képkiválasztáskor. Ezt a szolgáltatást érdemes állványról, statikus témákhoz használni, mivel a képszekvencia egyes kockái között van némi időbeni eltolódás, ami furcsa hatásokat okozhat mozgó gép és/vagy téma esetén.

Szintén újdonság az **„Élő Vágás”** mód, amivel 20 illetve 40 másodperces, Full HD felbontású mozgóképeket készíthetünk. A lényege ennek a funkciónak: témaátmeneteket építhetünk fel a segítségével, ahol A-ból B-be „vezetjük át a kamerát”.

Miután bekapcsoltuk a funkciót, helyezzük el a kezdő pontot a kijelzőn (a szelekció minimum egy 1920 x 1080 pixeles jelenetrészt takar), méretezzük azt kedvünkre, majd a MENU/SET gomb megnyomása után válasszunk ki a célt, ahová a „kamera svenkeljen” (ez is egy minimum 1920 x 1080 pixeles terület lesz). Ha ezt is leokéztuk, nyomjuk meg a REC gombot, és bízzunk minden mást a fényképezőgépre. Természetesen ezt a szolgáltatást is állványról, statikus téma esetén használhatjuk elsősorban.

A **képsorok** (bracket) közt a hagyományos expozíciós képsor mellett megtalálható a rekesz-sor, a fókusz-sor, és a fehéregyensúly-sor (csak JPEG). Az első egyértelmű, a másodiknál a fényképezőgép a rácsavart objektív rekesztartományát fotózza végig (kívánságra lehet módosítani ezen – lásd film lejjebb), a fókusz-sornál távolabb és közelebb fókuszált képsort menthetünk el, ahol a fókuszlépések nagyságát (1-5) és az elkészítendő fotók mennyiségét (max. 999) is megadhatjuk. A fehéregyensúly-sor esetében a fotómasina az összes elérhető beállítással lő egy-egy fotót.

A legérdekesebb számomra a fókusz-képsor volt, ami elsősorban a makró fotózás szerelmeseinek lesz nagy segítség. A kiindulópont a téma közepe kell legyen, mivel a masina mögé-elé fókuszál, nem pedig előlről hátrafelé haladva lövi meg az egyes felvételeket. Sajnos, a gép csak a képeket készíti el, a fókusz-rétegelt képet külső szoftverrel, magunknak kell összeállítanunk.

A régi kedvencek közt megtalálható a **time lapse**, a **léptetett animáció** (lásd lenti kisfilm), illetve a különféle **4K sorozatfelvételi módok** (legjobb kép kiválasztható a kioldást megelőző, illetve a kioldás utáni 30 felvétel közül stb.), illetve a **panoráma felvétel** is.

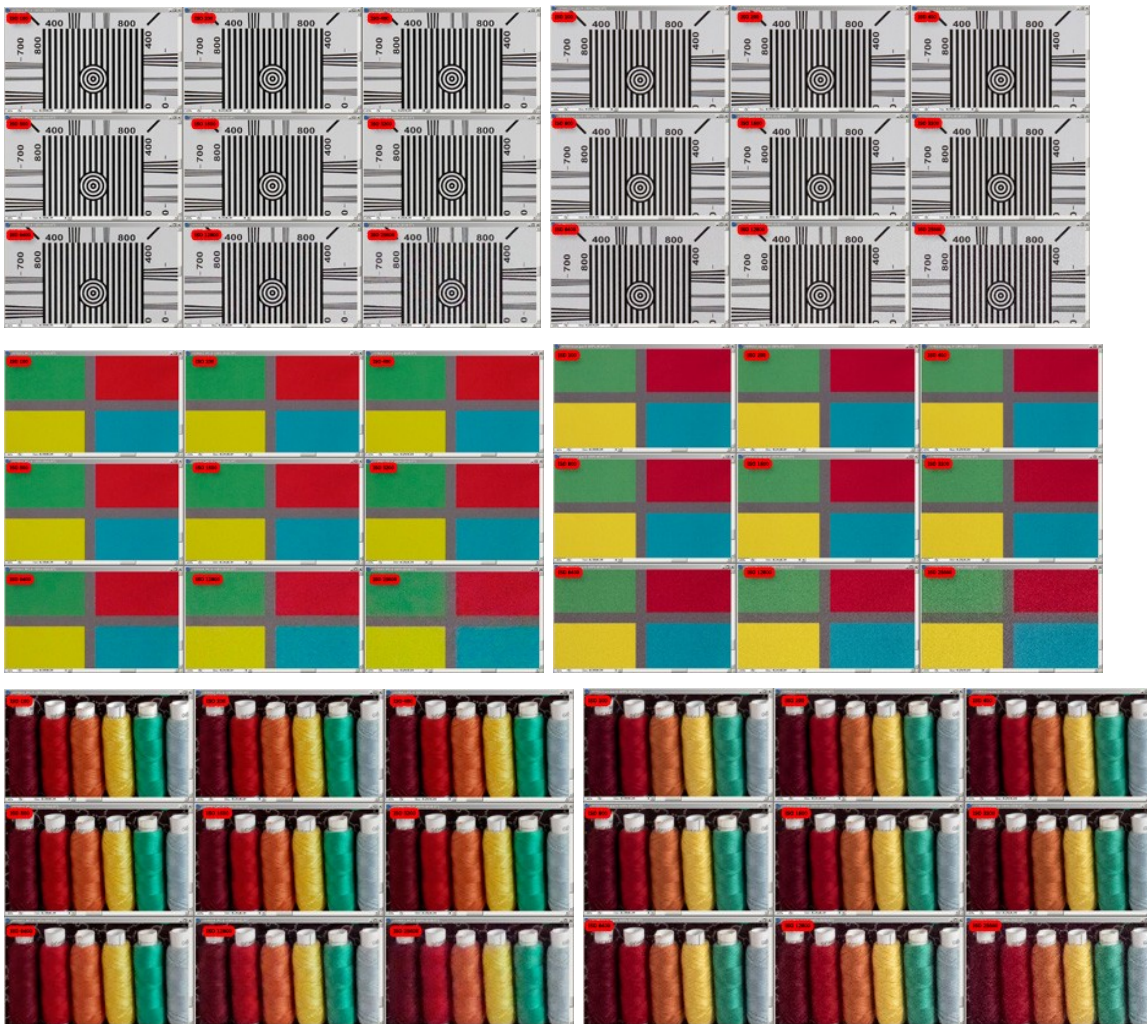
Egyszerű, rövid snitteket készíthetünk a **Rövidfilm** funkcióval, ahol 2, 4, 6, vagy 8 mp lehet a filmhossz, és használhatunk különféle be- és kivezető áttűnéseket is. Ez a szolgáltatás semmi extrát nem tartogat számunkra, de például termékbemutatókhoz, ahol különböző oldalakról szeretnénk bemutatni a témát, praktikus lehet.

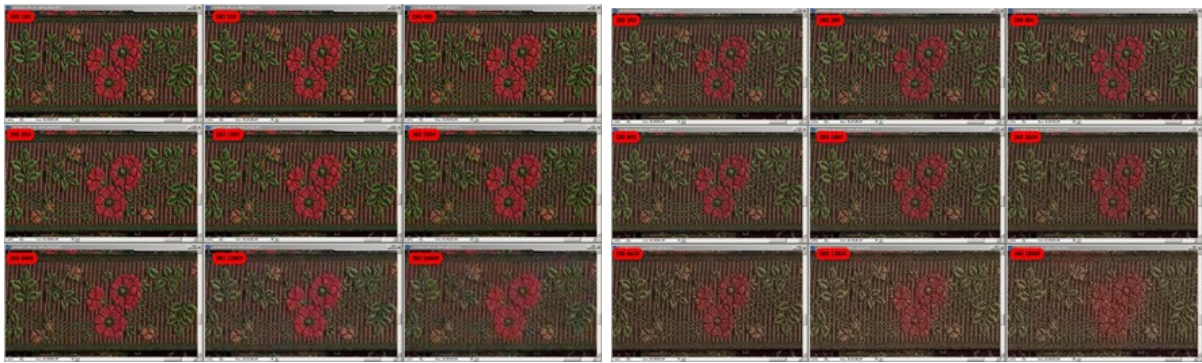
A Panasonic DMC-GX80 további szolgáltatásaiban, funkcióiban gyakorlatilag megegyezik a G7, GX7, GH4, GX8 MILC-ekkel. Így például ez a készülék is a gyártó kontrasztérzékeléses DfD („Depth from Defocus”) autofókusz rendszerét használja. Összesen 49 AF mező áll rendelkezésünkre, melyeket az Arc/Szem-érzékelés / Követés / 49-mező / Egyedi Többmezős / 1-mező / Tűhegy/(Teljes területen érintéses elérhető) módok alapján választhatunk ki. Érdemes kiemelni, hogy a GX80 fókuszrendszerének érzékenysége a csúcskategóriás tükörreflexes vázakéval vetekszik: -4-től egészen 18 EV-ig működőképes. Próbáim során a GX80 AF rendszerének gyorsasága gyakorlatilag megkülönböztethetetlen volt a többi modern MILC-étől, azaz szinte azonnali volt az élesre állás. A követőfókusz továbbra sem a leghatékonyabb, ebben a dSLR vázak fázisérzékelős rendszerei még mindig jobbak.

Képmínőség

Új, de még mindig 16 MP-es képérzékelő köré épül a GX80. Ezúttal a gyártó elhagyta az aluláteresztő szűrőt, aminek általában az szokott lenni a hatása, hogy a) élesebb, részletgazdagabb fényképeket készíthetünk, b) egyes, jellemzően ismétlődő, finom mintázatú felületeken megjelenik a moiré. Míg az a) pontban leírtakat valóban megtapasztalni véltem (lásd lentebb), a b) pont hatása szerencsére elmaradt. De haladjunk sorban, s kezdjük a fényképezőgép ISO-s képeivel!

A készüléket RAW-JPEG formátumokkal használtam. Minden lehetséges zajszűrést kikapcsoltam a fotómasinán belül, és a legfinomabb, legnagyobb képformátumot használtam „Standard” fotóstílusban. Az RW2 nyersfájlokat a napokban megjelent Adobe Camera RAW beépülő moduljának 9.6.0.625-ös változatával alakítottam 10-es minőségű JPEG fájlkká. A konverzió során megtartottam az ACR gyári értékeit. Balra a JPEG, jobbra a RAW konverziók láthatóak:

Meglepően jóra sikerült a GX80 JPEG motorja, ugyanis a váz egészen ISO 3200-ig szinte kompromisszumoktól mentesen használható, de aki bevállal némi részletvesztést, az akár ISO 6400-ig is nyugodtan felcsavarhatja az érzékenységet! ISO 12800 és ISO 25600 viszont már csak afféle vésztartalék – főleg ISO 25600-on látható a színek összemosódása. Nyersfájlok használatával nyerhetünk körülbelül 1/2-3/4 FÉ-t, azaz itt már az ISO 6400 is ajánlható (a felső két érték viszont továbbra sem lesz igazán élvezhető).

Hogy az elhagyott AA szűrő által valóban részletesebbek lehetnek-e fényképeink, arra nem sikerült igazán fényt derítenem, mivel sem a mellékelt 12-32 mm F3.5-5.6 összecsukható zoom, sem a 7-14 mm F4, sem pedig a 12-35 F2.8 használatával nem lettek „élesebbek” az elkészített képminták. A fenti portrérészlet például a 12-35 mm F2.8-cal készült 35 mm-es állásban F2.8-as relesszel, és bár elég éles, nem élesebb, nem részletgazdagabb annál a fotónál, mint amit régebben egy GH4 és egy Olympus 75 mm F1.8 kombinációjával készítettem (igaz, az Olympus optikája kimagaslóan jó minőségű – sajnos, most nem volt kéznél a teszt során). Persze lehet, hogy állványról, ideális körülmények közepette (fények, penge objektív stb.) valóban nyerünk valamit az AA szűrő hiányából fakadóan, de a hétköznapi használat során nem vettem észre különbséget. De ez nem is baj, a GX80 képminősége

így is lenyűgöző, hiszen alacsony a zajszintje, és a JPEG motor is nagyon jó (színvilág). [A képmintákat errefelé találjátok.](#)

Filmfelvétel, értékelés

A Panasonic teljes mellbedobással tolja a 4K-t, így a GX80-ból sem maradhatott ki ez a felbontás. A GX80 alapvetően egy állókép-centrikus masina, de azért igyekeztek úgy kialakítani a mérnökök (és a marketingesek, persze), hogy egy univerzális, kedvező árú, nagyon jó ár/teljesítmény/érték arányú fényképezőgép-kamerát tegyenek le a vásárlójelöltek elé. A készülékkel AVCHD és MP4 formátumú videókat lehet rögzíteni. Előbbivel legfeljebb 1920 x 1080 pixeles képméretet érhetünk el 50 kép/mp-es képfrissítés mellett. Az AVCHD bitfolyam legfeljebb 28 Mbit/mp adatsűrűségű, amibe a sztereó hangsáv is beleértendő. Mindenképp érdemes az MP4 formátumnál maradni, itt ugyanis akár 3840 x 2160 pixeles, azaz csonkított 4K méretű lehet a filmünk 25 kép/mp mellett. Az adatsűrűség ekkor 100 Mbit/mp, ami viszont szintén nem sok, ha figyelembe vesszük, hogy a Full HD kép területének négyszeresével van dolgunk (a Full HD adatfolyam itt is 28 Mbit/mp-es).

Természetesen nem csak 4K és Full HD képméretet választhatunk, hanem van kisebb felbontásra is lehetőség, de 2016-ban – szerintem – már fölösleges bélyegképekre pazarolni az időt, hacsak nem több száz kép/mp-es lassított

videóra vágyunk. A GX80 azonban kisebb felbontással sem kínál nagyobb képfrissítést, így a HD és a VGA méretet el is felejthetjük.

A GX80 nem lenne igazi m4/3-os Panasonic váz, ha nem rendelkezne dedikált filmfelvételi móddal. Ezt kiválasztva – természetesen – dönthetünk P, A, S, vagy épp teljesen Manuális használat mellett is: az expozíciós értékeket (200 és 6400 között az ISO-t is) felvétel közben is kedvünkre módosíthatjuk. Van digitális szintjelző, használható a mechanikus stabilizátor mellett az elektronikus is, ami ráadásul nem vesz el a képméretből – 4K felbontásban sem! A beépített mikrofon érzékenységét négy lépésben állíthatjuk be, de csak előre, menet közben erre nincs lehetőség. A szélzajcsökkentés sem lett túlbonyolítva: off, standard, illetve erős a választható paraméterhalmaz.

Vannak kreatív szűrők is (hol nincsenek manapság?), de az állóképeknél megismert fotóstílusokat is használhatjuk. Fájó tény, hogy külső mikrofont nem csatlakoztathatunk a géphez; szerencsére a célközönségnek a mikrofon és a fejhallgató kimenet hiánya kevésbé kritikus, mint egy GH vázhoz szokott operatőrnek. A felvett videók képminősége „jó”, de ha igazán nagyszerű minőségre vágyunk, akkor érdemes a 4K-ban felvett anyagot Full HD-ra lekonvertálni, mert az viszont – ügyes szoftverzsonglőrt feltételezve – elég ütős látványt nyújthat.

Értékelés

A Panasonic DMC GX80-ban számos olyan funkció található, ami hiányzik a GX7-ből (elsősorban a rázkódásmentes mechanikus redőnyzár, vagy a számtalan hasznos, digitális szolgáltatás, amit fentebb leírtam), de ezzel szemben több olyan részlet is akad, amit kár volt el- és kihagyni az újoncból (dönthető EVF, AF/MF kapcsoló, 1/8000 mp mechanikus záridő). A gyártó a hiányosságok ellenére egy nagyon jó, komoly tudású, és remek képminőségű fényképezőgépet gyúrt össze nekünk, ami jelenleg – szerintem – egyik, ha nem **a legjobb választás** lehet azoknak, akik egy komoly, tükör nélküli rendszerbe szeretnének investálni. A GX80 egy nagyon jó kedvcsináló masina, ahonnan már csak egy lépés a GX8, a GX7 *igazi* utódja. Tőlem jár neki az „**Ajánlom**” ezüstérem!

Panasonic DMC GX80